

EL POBLE CATALÀ

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ SENSE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA I NACIONS IBÈRIQUES: 4 pessetes trimestral 5 pessetes anual PAÏSOS D'UNIO POSTAL: 5 pessetes trimestral 6 pessetes anual ANY VII • Barcelona, diumenge, 22 de maig de 1910 • NÚM. 196 REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. TELÉFON 723 PREUS DE SUSCRIPCIÓ CATALUNYA I NACIONS IBÈRIQUES: 4 pessetes trimestral 5 pessetes anual PAÏSOS D'UNIO POSTAL: 5 pessetes trimestral 6 pessetes anual Cts. 5

Quadra ab forsa motriu elèctrica

Superfície 1.300 m.² y, ademés, local anexe, pera arrendar. Construcció moderna, prop de tramvia. Raó: CORTS, 688, magatzem, dreta.

INSTAL·LACIONS COMPLETES PERA AIXECAR AIGUA

MOTORS

A GAS, BENZINA, GAS POBRE, etc. Preus econòmics y resultats garantits. Nombrats referencials

DAVID FERRER Y O.A. (Societat en comandita)

Corts, 586 -- BARCELONA

PASTILLAS MORELLO

Màquines pera cosir Màquines pera fer mitja Santasusana

ABANS: CARME, 34 ARA: CARME, 40

CANTONADA CARRER DE DOCTOR DOU

MALALTIES SEXUALS

de l'home y de la dona. Dr. FARRÉ y PUJAN, de l'Hospital de la Santa Creu. Balmes, 13, primer. Consulta de 3 a 5.

Ningun enfermo del ESTÓMAGO é INTESTINOS

por crónica y rebelde que sea su dolencia debe desaparecer. Muchos son los que han consultado con notabilidades médicas de París, Londres, Berlín, New-York, Roma y Madrid, sin encontrar alivio con otros tratamientos y en cuanto dichos médicos les han recetado el ELIXIR

SAIZ de CARLOS (STOMALIX)

han recobrado la salud con su uso, largos años perdida.

Con mucha frecuencia las fermentaciones anormales del estómago producen acedias y vómitos que se corrigen inmediatamente con este medicamento quitándose las náuseas, dolores, ardores epigástricos, aguas de boca y tendencia al vómito, la digestión se normaliza, el enfermo como más, digiere mejor y se nutre, aumentando de peso si estaba enfraquecido.

De venta en las principales farmacias del mundo y Serrano, 30, MADRID. Se vende con correo certificado a quien lo pide.

La decencia electoral

La secretaría del Congrés ja ha enviat al Tribunal Suprem totes o casi totes les actes de diputat que contenien protestes. Segons la llei electoral vigent, que en aquest punt s'aplica per primera vegada, l'alt Tribunal ha de donar dictamen sobre les actes. Un cop dictaminades, aquestes passen al Congrés, que es qui en definitiva ha de resoldre. D'aquesta manera l'alt Tribunal Suprem ha d'exercir les funcions abans encarregades a la comissió d'actes que elegia la Cambra popular.

Legalment, el Congrés pot pendre un acord contrari al dictamen del Suprem. Mes la forsa moral del dictamen serà grossa y no resultarà massa facil apartarse del mateix. Si els baixos interessos polítics dels dinàstics s'imposessin en el sentit de donar per vàlides algunes actes declarades nules pel Suprem, l'opinió pública s'indignaria y se produirien violents debats parlamentaris. Y, sobre tot, perjudicaria tota la seva eficacia justiciera l'intervenció del primer tribunal d'Espanya en el plet electoral.

Es de creure, doncs, que'l Congrés ratificarà els dictaments del Suprem relatius a les actes protestades. Sembla casi segur que lo que l'alt Tribunal fassi serà respectat per la majoria de la Cambra. Mes cal veure quin serà'l criteri que'l magis-

trats aplicaran en l'examen de les actes de diputat. Ja es sabut que's pot tenir la mànegua estreta y la mànegua ampla...

El Tribunal Suprem gaudeix d'inègubre prestigi. Molta gent el considera com una garantia de justícia estricte. Però nosaltres no podem oblidar que l'independència del poder judicial es aquí una de tantes ficcions.

De desitjar es que'l Tribunal d'actes apliqui a l'examen de les mateixes un sever criteri. La funció electoral, en les tres quartes parts d'Espanya, es una farsa y un joc de mans. Les eleccions espanyoles, ab l'excepció homoloxissima d'alguns llocs, són perfectament indecetes. (Tractant d'eleccions, fins persones que en les demés coses són honrades y dignes, no tenen escrúpols d'embutirse ab el mercadeig de vots, ab les falsificacions y ab el robó d'actes. La decencia electoral es en aquest país gairebé desconeguda.)

Molt podria fer el Suprem en benefici de la decencia política. En les seves mans està'l fer que s'acabin o's continuïn els viis procediments electorals. Anulant les actes brutes, s'obligaria a elegir diputats ab netedat. El poble tindria confiança en el sufragi, y els partits, en possessió efectiva d'aquest «fusell modern», com s'ha dit al vot, encarrilarien per camins de civilitat y d'europeisme la seva acció, que actualment fluctua entre'l pessimisme y la revolta.

Acció Política y Social

(En aquesta Secció publicarem l'annuà de tots els actes que celebrin els Centres d'Esquerra de Barcelona, y dels quals ens donguin avis anticipat)

A. N. R. "Sang Nova".—Ara, diumenge, a les quatre en punt de la tarda, tindrà lloc l'Assamblea general extraordinaria de socis, pera tractar de la fusió ab els centres d'Esquerra d'Hostafrancs y del cambi de local.

Hostafrancs, 21 maig de 1910.—El president, A. Oliva Oliva.—El secretari, M. Casanovas.

De Madrid estant

La puja del vi

Hi han a Madrid 3.722 tavernes, segons estadística publicada a primers d'aquest mes per un diari.

Crec que es una estadística feta a conciencia. Es possible que hi hagi alguns establiments ont se veu vi a la menuda d'una manera clandestina, però això es bastant difícil de poder esbrinarlo. De tots modes me sembla que una xifra de 3.722 resulta bastant satisfactoria.

Aquestes 3.722 tavernes, sumades a uns

510 cafès y cafetins y un centenar de stupis y a un altre centenar de «aventureros», fan un total de prop de 4.500 establiments de beguda que van estar oberts la nit del contacte entre la terra y el cometa d'Halley.

Perquè sortís a compte tenir la botiga oberta tota la nit del fenomen, concessió que va lograr el gremi de taverners després de moltes gestions per lo menys es de creure que cada establiment de begudes va fer un negoci de deu drets un ab altre.

Són quaranta cinc mil drets en vi, aiguardent del fort, canya y mansanilla, els que segons aquest càlcul gens exagerat varen consumir-se a la vila coronada la nit del cometa.

Y ha succeït lo que era de temer. El vell ditxo madrileny ha tingut confirmació aclaparadora.

Aquí, quan se parla d'un perill desconegut, la gent supersticiosa diu: «Esto acabará con la subida del vino».

Avui els diaris publiquen la nova de que'l vi ha sigut apujat.

Es clar; l'altra nit se'n va beure tant!

C.

Madrid, 20 maig.

Eduard VII y Jordi V

TRASSOS BIOGRÁFICS

Serán per algunes setmanes encara de actualitat y d'interés les coses relacionades ab el rei Eduard que acaba de bair a la tomba y ab el seu fill Jordi Frederic que acaba d'esser proclamat. No oblidem que l'Anglaterra es el major imperi del món y que en la política y en el comerç y en totes les manifestacions de la vida, l'influència britànica es mundial y es intensa. Així trobarem justificada l'importancia que la premsa y l'opinió donen als dos sobirans anglesos.

A tots dos amens a dedicar algunes matlles, no com qui fa una biografia, sinó ab la sola pretensió de donar a conèixer alguns trassos interessants d'algunes anècdotes de les vides d'Eduard VII y Jordi V.

El difunt rei d'Anglaterra y emperador de l'India era un home inflexible. Els qui pensaven, quan comensà a regnar, que passaria despercebuda la seva acció, no condisien la prodigiosa activitat del rei y la poderosa forsa vital que posseïa. A la Cort de Copenhague, ont quan era príncep de Galles passava llargues temporades, ja era sabut que després de cada estada seva s'havia de reposar vuit dies seguits.

Necessitava el rei Eduard següentment emocions, ocupacions y plaers, en no d'altres, terrapada successió. Essent príncep de Galles realitzà els següents llargs viatges oficials. (No comptem els nombrosos viatges que feu d'incògnit, especialment a París, ont hi passava llargues temporades.)

En 1862 visità els Saints Lloics; en 1869, l'Egipte y l'Irlanda; en 1874, Sant Petersburg; en 1875, feu un viatge a l'Índia que durà 17 setmanes y en el qual reconegué 10 mil milles; y en 1885, tornà a l'Irlanda.

Eduard VII fou lo que's anglesos diuen un «gentleman». Era amic dels sports: bon tirador, devot de la cassa, aficionat a les curses de cavalls, possessor de iact popularíssim a Anglaterra, jugador del bridge, aficionat a l'automobil desde que aparegué.

Freqüentava's teatres y gustosament se feia hoste dels aristòcrates que'l convidaven a cassers en els seus castells. Li agradava rebre moltes visites y tenia un gran coneixement dels homes, producte natural en un home que visquéu tant y en tant diversos genres de vida. No romanien en el fons d'un palau, voltat de una cortisana etiqueta glacial de passades centúries; tampoc se creia rei per la gracia divina, com aparentment creure altres sobirans que no s'han adonat de com han invadit y cambiat el món les noves idees. Així no obstant, com bon escòptic, respectava, al menys en lo exterior, totes les creencies, totes les tradicions y totes les prejudicis del poble anglès.

L'influència personal del rei Eduard se feu sentir fortament en la política exterior d'Anglaterra. En l'interior apenes se se notà. No ignorava el sobirà britànic els devers d'un rei constitucional en el país del tradicional y pur constitucionalisme.

En la política de relacions ab els demés països, Eduard VII inventà un sistema d'entrevistes ab els quefes de les altres potencies y inicià la política de les «ententes cordiales».

En agost de 1901—set mesos després de sa proclamació—visità a Postdam a l'emperador d'Alemanya, en ocasió dels funerals del príncep Frederic. Pel setembre anà a Dinamarca y Suecia. En 1902 rebé al kaiser, al sha de Persia y al rei de Portugal. El següent any anà a Lisboa y a Roma. En 1903 visità a M. Loubet y preparà l'entente cordiale ab França, que's confirmà ab l'anada del president a Londres. Durant el mateix any, hostiat al khedive d'Egipte y als reis d'Itàlia y anà a Viena. En 1904 rebé la visita dels sobirans portuguesos y de l'Alcalá d'Abekouta (Guinea); després encara anà a Kiel a entrevistar-se ab el seu imperi nebot d'Alemanya, en ocasió en que les relacions entre anglesos y alemanys no eren del tot cordials. En 1905, tingué dues entrevistes ab M. Loubet, un ab el rei Jordi de Grècia, una altra ab el príncep Carles de Dinamarca y una altra ab l'emperador del Japó.

Després d'aquestes visites y entrevistes, hi han encara altres conferencies ab el kaiser, l'emperador d'Austria, el rei d'Espanya, el d'Itàlia, M. Fallières... La seva política d'ententes cordiales que tingué per objecte encaixar l'Alemanya, tingué'l seu èxit major en 1905. Després se decidí aquest sistema, que ja no tingué eficacia en la qüestió de la Bosnia Herzegovina. Eduard VII volgué fer sortir l'Anglaterra de son isolament y lligarla ab tots els afers continentals. Però així volia ferho utilitzant la forsa y l'exercit de França, sempre encarat a Alemanya. Els fets no han favoregut aquest propòsit.

Si no ha triomfat en son projecte, cal reconèixer que Eduard VII fou un gran factor de pau y conciliació europea. En els seus darrers anys, especialment, posà la més gran cura en apacivar com un convensut pacifista. Y així, per què es el que d'un tan fort caràcter, hi ha que alabaria sincerament.

Ja tenim explicat que Jordi Frederic, el príncep que acaba de pujar al tron, es el segon fill d'Eduard VII; també diguérem com se casà ab la princesa de Teck, promesa del seu germà gran, el duc de Clarence, mort quan estava a punt de contraure matrimoni.

Però no hem parlat encara del drama sentimental que hi ha en el fons de la vida d'aquest simpàtic príncep. Després de ser el quefe suprem de l'Armada britànica, el net de la gran Victoria rebé una instrucció naval y feu llargs viatges marítims. La seva afició estava d'acord ab el genre de vida que se li destinava; Jordi Frederic estimava la mar.

En bon dia'l príncep s'embarcà de la filla d'un oficial de l'Armada. El seu amor fou posat a prova, car sobre ell plogueren oposicions, contrarietats y obstacles.

Un altre bon dia, el príncep Jordi, temeraria y valentment desafia les iras paternes y les convencions corteses: agafà la seva enamorada y s'hi casà tot senyalament, sense demanar consentiment a ningú.

L'acte de rebeldia li fou perdonat. Com no era ell qui havia de regnar un dia, sinó'l seu germà gran de qui ja hem parlat no se pensà en desfer l'enllaç que unia al príncep ab una dona que no era de nissaga reial.

Quan la mort del duc de Clarence el feu hereu del tron, una raó d'Estat poderosa a tot arreu, però a Anglaterra especialment, l'obligà a desfer el casament. Totes les lletres tenen pera aquest cas la benevolencia necessaria pera atenuar un matrimoni. En aquest assumpte, la raó d'Estat es també superior al dogma y a la doctrina. Jordi Frederic se casà ab la princesa Maria Victoria de Teck.

El matrimoni ha viscut sempre bé. Mai s'han separat ni per curtes temporades.

Han tingut sis fills. Però l'existència dels dos sobirans ha estat d'aleshores amagada darrera un núvol de tristesa que mai s'ha esvat.

L'únic viatge que feu l'any sobirà britànic, fou a l'Índia, ont hi anà acompanyat de la seva muller. De les idees y de com entenien l'art de governar el nou rei, no donarem una noció les següents paraules, en les quals resumim les impressions d'un viatge a la gran colònia anglesa: «Governarem l'Índia ab tanta facilitat com d'olor y simpatia hi posem en aquest governament».

Així ja es un falaguer programa. Que els fets el completin.

Informació política

"La Forja."

Ahí, a la tarda, va sortir el quart número d'aquest setmanari d'Unió Federal Nacionalista Republicana, obtenint l'èxit que s'esperava.

Realment es mereixedor de que tots els nostres correligionaris l'adquireixin, pera premiar així els esforços que fa la nostra joventut.

El fiscal ha denunciat el número corresponent a aquesta setmana del periòdic «Tierra y Libertad» y el cartell anunciador d'una conferencia que donarà a donar avui en un teatre de nostra ciutat.

A l'Academia de Jurisprudencia

En la sessió que va celebrar dijous l'Academia de Jurisprudencia y Llogística, el president don Narcís Pla y Daniel de la Parra, d'elogi y de carinyos record a la memòria del doctor don Joan Pujol, acordant-se que constés en el acta el sentiment de la corporació per la mort de son president. S'acordà també delegar al president pera que assistís en representació de l'Academia al Congrés de Ciències administratives que ha de tenir lloc a Brusel·les.

Després don Joan Martí y Miralles va donar sa seva anunciada conferencia, comensant per fer constar que contra lo que generalment es cregut pels processalistas moderns, el Dret canònic admé a la principi «Spoliatus ante omnia restituitur», major nombre d'excepcions que la legislació justiniana. Va examinar l'excepció spoli, de la qual digué que si bé en ses comensos no ha més que una institució de caràcter processal y en el fons un privilegi a favor dels bisbes, més tart se va estendre son ús, podent involucrar tota mena de persones, afilant-se Graciano en el dret «Reintegranda» de son decret.

Tractant aquesta excepció, l'hacista, abans de comparxer davant del Tribunal, devia esser reintegrat en la possessió de lo que se'l despullí. Posteriorment Ignocenci III en el cànon 89 del Concili IV de Letrán, que després va passar a esser la Decretal «Causa contingit», va establir com a acció lo que com a excepció consignava el cànon «Reintegranda», donant d'ia acció contra tercers, puig els considerava com a continuadors de la persona de l'usurpador.

Va impugnar següentment el conferenciant l'alcans que s'ha volgut donar al principi «Spoliatus ante omnia restituitur» en els casos de furt, dient que'l Dret canònic no va donar eficacia al principi quan era el mateix amo el sòmet a l'interdicte, poguent solament alegar lo lladre quan era despullat per tercera persona.

Aquest indiscutible dret d'arrestar an aquell la casa robada «incontinenti» de realitat el furt, perquè en aquest cas lo que realment era un cas de legítima defensa dels bens, semblant al de la defensa de la persona.

Va estudiar tot seguit el senyor Martí Miralles la «Excepció dominii», senyalant son origen en els glossadors, explicant extensament les gloses «reditus», «si de vi» y «Absolutum», com a fonament de aquesta excepció importantíssima y provant que'l canonista l'admetien quan no hi havia dubtes respecte de la propietat demostrada immediatament y mitjançant proves irrefutables. Aquesta excepció fou

adoptada també pel Codi de les «Partidas» de la llei 27, tit. II, part. 3.ª

Altra de les excepcions del principi «Spoliatus ante omnia restituitur», que examinà el conferenciant fou la de presumpció de dret advers a l'interdicte, la qual fou consignada per Bonifaci VIII en la Decretal «Ad decimas», del capítol 28, del títol «De restitutione spoliatorum», del Sisé de les Decretals. En virtut de dita excepció, quan hi ha una presumpció de posició viciosa, una presumpció d'usurpació per part de l'interdicte, no regeix l'esmentat principi.

Després d'advertir que sols es aplicable a les causes matrimonials, va senyalat el disertant una altra excepció al principi tantes vegades esmentat, la de «Periculum animae», sancionada per Ignocenci III en la Decretal «Litteras tuas».

Va afegir el senyor Martí que tampoc regeix el principi canònic objecte de la conferencia, quan hi hagi dany irremparable en cas de restitució, deventse, segons el Dret Canònic, quan això succeeix, revalidar la qüestió definitiva abans que donar lloc a la restitució possessoria, ocorregut lo mateix quan es un tercer qui reclama com a seva la cosa objecte del despullament.

Respecte a les excepcions de violencia y clandestinitat, va demostrar el conferenciant que'l Dret Canònic res va innovar ab relació al Dret Romà, y en quant a la de precari, va dir que la modificà donantli major alcans.

Va acabar el senyor Martí demostrant que així com el Dret Romà donava l'interdicte «Unde vi» solament pera la recuperació d'immobles, el Canònic la donava respecte a tota mena de drets reals, honorífics, als pertanyents a beneficis eclesiàstics, drets de patronat y fins y tot als drets de família, y així tal volta ha sigut el motiu que ha donat lloc a l'erro sostingut pels moderns processalistas espanyols que consideren com a absolut, sense cap mena d'excepció, al principi «Spoliatus ante omnia restituitur».

El senyor Martí Miralles fou calorosament aplaudit y felicitat a l'acabar la seva interessant y eruditíssima disertació.

LES ELECCIONS DE SENADORS

A LA DIPUTACIÓ PROVINCIAL

Al matí

En la Sala de Sant Jordi de la Diputació provincial, s'hi constituí ahir, a les deu del matí, la Junta preparatoria de la electoral de senadors, baix la presidencia del senyor Prat de la Riba y ab assistència de gran nombre de diputats provincials y compromissaris dels pobles d'aquesta província.

El secretari de la Diputació, senyor Parés, donà lectura al decret de convocació y a les disposicions legals referents a l'acte y tot seguit se procedí a la designació dels secretaris escrutadors d'actes, que, per disposició de la llei, han d'esser els dos compromissaris més vells y els dos més joves.

En virtut d'això passaren a ocupar el seu lloc al costat del president de la Diputació pera constituir la taula interina encarregada de fer l'examen de les actes de compromissaris els senyors següents: don Felip Font y Felp, notari de Sitges, de 76 anys; don Josep Cumellas, propietari de Montmajor, de 76 anys; don Joan Raguer, arcaire de Gualba, y don Josep Polles, de Vilanova, de 28 anys.

Feta aquesta designació s'acordà la sessió pera que la taula interina pogués complir la seva tasca.

A la tarda

Reanuda la sessió, a les tres de la tarda, la taula provisional donà compte del seu dictamen, aprovant totes les actes dels compromissaris, a excepció de tres, per no venir ajustades a les condicions legals.

Els compromissaris que's quedaren sense vot foren els següents: don Pere Oriol, de Castellat den Uç; don Joan Goma, de la Llacuna, y don Josep Franchosa, d'Estany.

Immediatament se procedí al nomenament de la taula definitiva que ha de presidir l'elecció durant la votació y escrutini fins a les 5.35 de la tarda. El resultat fou el següent:

Don Joan Nualart y Palet, regionalista, 168.
Don Josep Barons, ministerial, 165.
Don Pau Prats y Riera, ministerial, 168.
Don Pací Amiguet y Trius, regionalista, 168.

Pregueren part en la votació 340 compromissaris.

Després de pendre possessió els proclamats y de concedir-se per unanimitat y a proposta del senyor Farguell un vot de gracies a la taula provisional, s'acordà la sessió.

L'elecció dels senadors comensarà avui, a les deu del matí.

UN CONCURS

La revista «Art y Cultura» anuncia que convocarà periòdicament «Petits concursos de vers y prosa», en els quals seran premiades en metalls les composicions que'n siguin mereixedores.

Ja ha anunciat el «Primer Petit concurs» en el qual s'adjudicarà un premi consistent en 25 pessetes a l'autor del millor quadre en prosa sobre costums montanyencs, que's ciutadans indistintament, de caràcter seriós.

Els autors que hi concorrin tindran de amollit les a les següents condicions:

Primera. Tots els treballs hauran d'esser ben inèdits.

Segona. No s'admetran els que resultin firmats ab pseudònim.

Tercera. Una volta publicat el veredict, l'autor no podrà fer ús del seu treball fins tres mesos després d'haverse publicat en dita Revista.

Quarta. El Jurat se reserva'l dret de adjudicar els accessits que cregui de justicia.

Quinta. Les composicions hauran de venir escrites en llengua catalana, sense firma y acompanyades d'un plec cios que contingui el nom de l'autor com es ús y costum en tots els concursos literaris, y dirigides al director d'«Art y Cultura», carrer de Sans, 9.

El terme pera l'admissió de treballs se tancarà per tot el dia 10 del proper juny. Els noms de les persones que formen el Jurat adjudicador se farà públic al peu del Veredict.

Campanya d'insidies

PUNT FINAL

Fora convenient que's redactors de «La Veu de Catalunya», a l'empendre campanyes insidioses com la que ara estan fent, a fi de procurar embolicarnos ab lo de les festes, procurassin posarse prèviament d'acord respecte a la part de veritat que's convé callar, pera que no resulti que a un d'ells se li escapi ingenuament diria tota, contradint lo que afirma un company el mateix dia y en la mateixa plana.

Així va passarlos ahir. En un article se deia que'l fracàs dels lerruixistes tocava igualment als regidors de la nostra minoria, per les seves condescendències ab la majoria radical; y en altre article de la mateixa primera plana s'afirmava que's dos regidors nostres a la Comissió de festes havien votat contral projecte d'enllumenació del passeig de Gracia y plassa de Catalunya—exactament lo que feu el regidor regionalista senyor Pardo,—tirant per terra tot l'aparent fonament que pogués tenir l'afirmació de l'anterior article.

Aquí van els retalls pertinents de l'un y de l'altre:

«Per lo demés, no es nostra la culpa si els amics d'EL POBLE CATALÀ resulten davant de Barcelona tan lligats ab els lerruixistes, que'l fracàs municipal d'aquests aparegui també com el fracàs de l'Esquerra. L'opinió barcelonina's veu a tots estretament lligats en tots aquells assumptes que més la preocupen y més la lloguen. L'espirit de concòrdia ab el lerruixisme es tan gran, que Barcelona confor les dues collectivitats en el mateix desordit; y no es extrany veient als antics nacionalistes sempre a remolc dels lerruixistes, sense volguer o sapiguer deturar els disbarats fets per aquests, encorrint molt sovint les seves faltes contra la ciutat benivolguda.»

«Barcelona contempla l'obra de la minoria d'amics d'EL POBLE CATALÀ, no en lo de les festes solament...»

Y més avall deia:

«El senyor Pardo—ja ho hem dit diverses vegades—va votar contra l'adjudicació de l'adorno de la plassa de Catalunya y passeig de Gracia al senyor Llaubi, com hi varen votar també's representants de l'Esquerra dins de la Comissió.»

Però que resulti més la lleialtat de «La Veu», encara cal afegir a lo dit an segon retall una part de la veritat que hi es callada. Y es que'l senyor Pardo no fets més que adherir-se al vot particular que formulà dintre de la Comissió nostre amic senyor Kius.

Y no n'hi ha prou de posarse d'acord pera fer campanyes d'aquesta mena. Es necessari tenir molta memoria. Perquè com que no estan bassades en fets reals sinó en una hàbil falsificació dels fets, s'està exposant a ferir ab la mateixa arma que s'esgrimix contra l'adversari.

Així es inútil que «La Veu» vulgui tirarnos en cara l'haver fet una falsa acusació, dient:

«Y no pretengui EL POBLE que nosaltres ataquem l'honor del senyor Pardo al combatre unes festes fetes per una Comissió de la que dit estimat amic nostre forma part. Així seria infantil si no estés, com està, carregat de mala intenció.»

Y es inútil que digui això ara, perquè fa quatre dies justos no més que en l'edició del dimecres passat al matí y en un article de primera plana, deia lo següent:

«Y no s'acaba ab lo de la setmana de aviació.»

«No's va realitzar un altre número del programa d'aquestes «debes» festes que no salti un aqazapòs.»

«Han comensat les lluminaries y balls populars y ja hi som.»

«No parlem per ara de lo dels balls populars perquè's tracta de pocs mils duros. Ja'n parlem un altre dia.»

Y tothom sab que un dels principals organitzadors dels balls populars ha sigut el senyor Pardo.

Suposem que aquest senyor no està gaire satisfet del tracte que li donen els seus correligionaris.

Y vagin unes darreres declaracions pera acabar.

Primer. «La Veu» no atacà'l projecte de les festes, que era si de cas lo que devia atacar-se, únicament per por a la impopularitat.

Segon. No l'impulsa a ferho ara cap sentiment noble y enlairat, perquè lo que està fet ja no té remei.

Tercer. El fi perseguit per l'orgue regionalista es un fi purament polític y la prova està en que procura embolicar la nostra minoria en les seves insidies, malgrat escampades ja la confessió de que's seus representants en la Comissió de festes han seguit la mateixa conducta que'l representant regionalista.

Quart. Pera aconseguir el seu fi de des-acreditarnos davant de Barcelona, presentantnos com aliats naturals dels lerruixistes y solidaris per lo tant de tot lo que hagi passat en lo de les festes, «La Veu» no vacila en contribuir al fracàs d'aquestes festes, col·laborant desde un altre camp

Els ministres de cambra, al sortir del palau, a les quatre de la matinada, han dit que la reina havia donat a llum, a dos quarts de tres de la matinada, un infant mort.

Els infants donya Lluïsa i don Carlos s'havien retirat del palau a un quart de cinc de la matinada.

La infanta Teresa també ha estat tota la nit al palau.

S'ha verificat l'acte de la presentació a dos quarts de quatre de la matinada, sense haver tingut compliment sinó en part molt reduïda al ceremonial oficial publicat a la «Gaceta».

Estaven presents els infants citats.

Hi han assistit també el president del Consell, el ministre de Gracia i Justícia, el marqués de Viana, el comte de Serrallo, el duc de Santo Mauro, la comtessa viuda de los Llanos i els metges del palau i oficial major d'alabarders.

El cos de l'infant mort té desenvolupit el corresponent a l'entrada en el novè mes de l'embaràs, segons manifestació facultativa.

Com que's tractava d'un part desgraciat, no hi ha hagut llums, ni salves que l'annuncessin.

A dos quarts de sis del matí ha sortit del Palau el president del Consell de ministres, en unió del ministre de Gracia i Justícia.

Interrogat pels periodistes, ha llegit el text íntegre que ha dit publicaria la «Gaceta» d'avui, però que no publica, i que diu així:

«S. M. la reina (q. D. g.) ha donat a llum, a dos quarts de tres de la matinada d'avui, un infant mort.

«S. M. segueix en perfecte estat de salut».

El cadavre de l'infant s'ha colocat en una de les habitacions particulars de la reina Victoria, sobre una taula, amb teles de satí blanc, brodades, i en un fèretre del mateix color, cobert de flors.

A dos quarts de quatre s'han retirat del regí alcazar, per descansar, els infants Teresa, Carlos i Lluïsa.

L'infant Ferran no ha estat al palau, per tenir de fer guarda avui a Aranjuez.

Les tropes de palau han fet la parada i el relleu sense música.

A les quatre de la matinada, el doctor Grinda, metge de capçalera, ha dit que la reina Victoria seguia en perfecte estat.

A dita hora han anat arribant al palau tots els ministres i el president del Consell, exceptuant el de la Guerra, que és a Totana.

Fins a la una han estat reunits allí.

A la sortida ens ha manifestat el senyor Canalejas que se havia telegrafiat a don Alfons donant-li compte del resultat del part, i que fins ara aquella hora no tenia cap notícia del rei, ignorant-se, per tant, la seva sortida de Londres.

Ens hem reunit —ha afegit— en Consell, assistint-hi, a més dels ministres, els quals de palau, marqués de Viana i duc de Santo Mauro, per tractar de les exequies que han de fer-se a l'infant.

Aquest és un cas que no té precedents en la família reial, perquè l'infant que va tenir la reina Isabel va rebre'l batge perquè va viure vint minuts; però en el cas actual no ha viscut.

Heu acordat —ha afegit— que la trasllació a l'Escoial se verifiqui sense honors i se traslladi el cadavre en un cotxe-sinistra, assistit a l'acte únicament els quals de palau i el ministre de Gracia i Justícia, col·locant-se, en el Escorial, en el panteó i en el lloc que hi ha destinat pels aquests casos, el cadavre.

Així se li ha traslladat al rei per que dongui el seu beneplacit.

Per lo tant, signora la data en que ha d'esser traslladat l'infant a l'Escoial.

Ha acabat dient el senyor Canalejas que en el registre civil no figurarà cap detall del natalici d'aquest infant.

El senyor Canalejas porta tres nits sense cap descans.

El president ha manifestat que la reina havia donat proves, segons els metges, de sa naturalesa robusta.

Desd'el primer moment s'ha donat compte de que l'infant era mort i ha rebut la nova ab serenitat.

Poc després s'ha quedat dormida ab son tranquil.

Per més que desde ahir, com ja varem dir, corren rumors de quel'no infant venia mort, la nova no va sortir de molt limitat i aleshores els periodistes no van tenir cap inconvenient fins que se'ls va comunicar oficialment, de magnada, després del desllurament.

Ab tot, hi hagué un detall que va fer presumir quelcom en aquest sentit i fou el veure entrar de matinada al palau al jardiner major ab una panera plena de flors.

En efecte, aquestes eren per adornar el lit mortuori de l'infant.

Ja hem comunicat que la reina ha quedat bé després del desllurament, conchiant el son a les poques hores.

A les sis del matí s'ha despertat i ha pres una mica de lleit.

S'han donat a l'Escoial les ordres oportunes per que estigué tot preparat per a l'enterrament.

A més del telegrama a don Alfons se ha enviat telegraficament la notícia del desllurament a totes les Corts estrangeres.

LO DE VALENCIA

El senyor Canalejas, referint-se a les notícies particulars sobre suposades violències de que han sigut objecte's detinguts de València, ha desmentit categòricament tals suposicions, posant veement accents de protesta en les seves paraules.

M'he informat —ha dit— y com esperava, i no podia ésser d'altra manera, es totalment fals.

Un detingut, sigui qui sigui, és un subjecte de dret, y estic segur de que cap autoritat el violentarà; però ademés jo no ho consentiria.

LES ACTES DE DIPUTAT

No són 70, sinó 90, les actes de diputats remeses al Tribunal Suprem.

Els que diuen que són totes greus —manifestava avui el senyor Canalejas— desconeix la mecànica de la nova llei electoral.

Segons les seves disposicions, la Junta Central del Cens envia al Suprem totes, absolutament totes les actes que contenen alguna protesta, per nimia que sigui; y fins sense tenir cap protesta pot anar al Suprem una acta, sempre que ho demani el candidat derrotat, si ofereix aduir proves contra la validesa de l'elecció que no pogué aduir en la Junta d'escrutini.

Ab la llei electoral a la mà, el senyor Canalejas ha anat explicant als periodistes la tramitació que han de tenir les actes protestades.

Sobre totes elles emetrà dictamen el Tribunal Suprem després de la vista pública en aquells casos en que's demani.

El Suprem dictaminarà si la proclamació de la Junta d'escrutini és vàlida, o si se deu anul·lar la proclamació y proclamari a un altre, o si se deu anul·lar l'elecció y condemnar temporalment al districte a estar fora de representació parlamentària.

Els dictamins remesos al Congrés seran discutits ab tota brevetat. L'obstrucció seria impossible, perquè'l reglament reformant solament permet un discurs en pro y un en contra. El Congrés pot autorisar al candidat derrotat per defensar el seu dret al discurs i dictamen del Suprem.

Ha afegit el senyor Canalejas que segons les seves notícies, el Tribunal Suprem estava fent una classificació dels diputats electorals que li havien sigut remesos, per concentrar tota la seva atenció en alguns casos de que s'ha ocupat més l'opinió pública.

EL CONGRÉS DE FLEQUERS

En el Teatre Espanyol han començat aquesta tarda les sessions del Congrés de flequers.

Ha presidit la sessió d'obertura, el ministre de Foment.

LES ELECCIONS DE SENADORS

El senyor Canalejas ha manifestat avui que l'estadística que'l Govern havia format del resultat més o menys aproximada dels

les eleccions de senadors havia sofert sensibles alteracions, perquè, a més de les provincials, a que ahir se va referir té notícies de que en algunes altres els conservadors s'han decidit a presentar candidatura tancada.

ELS PROJECTES D'HISENDA

Creu el senyor Cobian que en el pressupost extraordinari durant un període de 10 anys cal dedicar de 100 a 150 milions de pessetes, per renovació del material de l'exèrcit, gastos de l'esquadra y obres públiques.

El ministre d'Hisenca ha anunciat el seu projecte de preparar la transformació de l'impost de consums.

En el vinent pressupost se rebaixa del cupu de l'Estat lo corresponent a sal y alcools, que entraran lliurement a totes les poblacions d'Espanya, però l'impost el pagaran la sal y l'alcohol a la sortida de les fàbriques y llocs de producció.

Per als alcools potser s'establiran concerts als seus productors.

Ademés, per abaratir les subvencions potser entrí en els plans del ministre, segons els ben informats, la rebaxa aranzelària, que's podria portar a cap l'any 1911.

Els aranzels vigents varen ésser aprovats el 1906 y cada 5 anys procedeix la seva revisió.

ABANS DEL CONSELL

Avui s'han reunit els ministres en Consell.

El senyor Calbetón ha dit que finalment hi portava alguns expedients.

El senyor Valarino manifestà que preparava una combinació de magistrats.

El senyor Garcia Prieto digué que no tenia notícies de la sortida del rei, de Londres; afegint que sabia que avui estava conchiat a dinar pel rei d'Anglaterra.

EN MAURA, DISGUSTAT

Se sab que'l senyor Maura està disgustatíssim per la política que segueix el senyor Canalejas respecte al Vaticà.

Desitjaria'l senyor Maura que'l senyor Canalejas actués tal plet aclarint-li la situació per quan els conservadors se fassin càrreg del poder.

Per la seva part el senyor Canalejas procura apassiarlo tant com pot, contrariant els desitjos del senyor Maura.

EL SERVEI TELEGRÀFIC

El servei telegràfic funciona ab molt retard a causa dels temporals que regnen en tota Espanya.

EL REI

El rei ha telegrafiat desde Londres que surt immediatament cap a Madrid.

Se creu que haurà arribat avui a les deu del matí y que arribarà demà.

UNA SUBVENCIO

El ministre de Foment ha conferenciat ab el governador del Banc respecte a l'anticipo de dos milions com subvenció a l'Exposició de Bilbao.

Com a conseqüència de l'Assamblea d'enginyers, presidida pel senyor Calbetón, per aportar dades respecte al plan extraordinari d'obres que té d'esser iniciada en el pressupost extraordinari, aquells han entregat avui al senyor Canalejas les conclusions que aprovaren y les modificacions que proposen per abreviar y facilitar la tramitació d'aquells assumptes.

En dites bases se parla de les disposicions que deuran regular l'aprofitament dels aforos, prescripció de segurs y publicació de divulgacions que's repariran pofusament.

EN MORET

València. — En el ràpit ha marxat el senyor Moret a Madrid.

L'han despedit les autoritats y caracteritzats moretistes.

NOTÍCIES DE VALENCIA

València. — S'ha sospès l'anunciada festa d'avui a causa de la pluja.

L'arcalde envia flors diàriament a la marquesa de Squilache i a les filles del senyor Dato.

—Ha continuat la vista de la causa per l'assassinat del rabadé Paulot.

El fiscal demana la pena de mort per l'autor Casimir Alaga.

—Els senyors Dato y Azcarate han sortit cap a Madrid.

El primer tornador d'illums per donar una conferència en la Casa del Poble.

NOVES DE MARINA

El Ferrol. — Procedent de Vigo ha entrat el canoner «Marqués de Molins» destinat a la vigilància de la pesca en les rics baixes per fer neteja del cascu y aranjari alguns averyes.

Demà's provan l'instal·lació elèctrica.

S'ha aumentat el personal que treballa en la construcció del «Reina Regente», per activar la terminació d'aquesta barca.

Se creu que estarà llest per l'agost o setembre.

La corbeta «Villa de Bilbao», aont està instal·lada l'escola d'aprenentis mariners, se desarmarà aviat substituint-la la «Nautica», essent aquesta a son torn substituint la «Reina Regente».

TROPA A MELILLA

Orense. — Han marxat cap a Melilla les darreres companyies del regiment de Ceriola que ha estat de guarnició durant set anys en aquesta ciutat.

S'ha fet als soldats una carinyosa despedida.

LO DE MONFORTE

Monforte. — Han estat empresonats dos individus més.

Pel jutjat han desfilat nombrosos testimonis y entre ells el representant del senyor Osma.

EN EL SUPREM

Els secretaris del Tribunal Suprem estan agoviadíssims de treball per l'infinitat de documents que's reben en aquell tribunal.

També han rebut moltes visites.

Se calcula que s'hauran de senyalir vuit o deu visites diàries.

UN CANDIDAT REPUBLICA

Ademés dels candidats ja coneguts, lluitarà en les eleccions de senadors, essent apaiat per la concentració republicana, el metge don Toribí Fernández.

UNA ASSEMBLEA

Presidida pel senyor Calbetón s'ha inaugurat avui l'Assamblea de fabricants de pa.

Demà continuaran les seves sessions.

AVIADOR FERIT

Pamplona. — L'aviador Garnier té baixat del seu monopla en el moment en que acabava de fer un vol de 40 metres d'altura s'ha fracturat el peroné del peu dret.

Se creu que trigarà molt temps a curarse y no podrà prendre part en el concurs d'aviació que se celebra a Granada, pel qual estava contractat.

CONSELL DE MINISTRES

En el Consell de ministres s'ha examinat extensament la qüestió de les actes que's troben en el Tribunal Suprem, acordant-se respectar y apoiar els dictamins de dit tribunal.

Després d'ocupar-se els ministres detingudament del plan parlamentari, el qual fou aprovat pel senyor Canalejas en un discurs.

VAGA DE CARRETEROS

Las Palmas. — S'ha reproduït la vaga de carregadors del moll.

EN CANALEJAS

Avui han conferenciat els senyors Canalejas y Garcia Prieto.

Després anaren junts al Palau.

S'afirma que'l president del Consell està fonamentat preocupat pels assumptes pendents ab el Vaticà havent canviat avui bastants telegrams ab el senyor Ojeda.

EL DESLLURAMENT DE LA REINA

El metge de la reina doctor Gutiérrez havia previst lo que ha succeït ab el desllurament de la reia y a l'efecte li havia ordenat que's passés molt a l'objecte de facilitar el descens del feto.

Nosaltres telegraficarem ahir aquests rumors que un personatge ens havia comunicat, però la censura ens inutilitzà la quallita que contenia la nova.

ACORD BEN REBUT

Entre's republicans y socialistes, ha produït gran entusiasme l'acord de fer una campanya a favor de les actes que's volen arrebarar als republicans.

El senyor Melquies Álvarez ha acceptat presidir el miting que's farà a Madrid ab aquell objecte.

UNA PROPOSICIO

En la pròxima sessió de l'Ajuntament se presentarà una proposició en el sentit de que'l's regidors de Madrid renunciïn a actuar de presidents en les corregudes de braus.

NOI MORT

En la carretera d'Extremadura s'ha després un terrapèl matant a un noi.

UN BANQUET

El banquet que's té de celebrar en honor dels diputats de la concentració republicana tindrà lloc el dia del Corpus en un restaurant de la Huera.

EXTRANGER

NOU EMBAIXADOR

Roma. — S'ha declarat excedent a l'embaixador a Madrid senyor Selvestrelli nomenant per substituir-lo al comte Lelio Borni, ministre plenipotenciari a Brussel·les.

ELS FUNERALS DEL REI EDUARD

Londres. — Durant l'ofici fúnebre, a excepció de la reia viuda, que estava acompanyada prop del túmbol, tots els concorrents estaven drets.

Els reis don Alfons y don Manuel estaven de costat, prop de la reia Maria.

A l'acabar la cerimònia religiosa, el rei Jordi ha colocat sobre'l fèretre l'estandart reial.

Seguidament, el fèretre, que estava, ab el túmbol, colocat sobre una plataforma, ha descendit automàticament y ha desaparegut al fons de la cripta.

El rei y la reia mare no han pogut contenir les llàgrimes.

A l'acabar l'allocució de sir Alfred Scott Grey, s'han donat crits de «Good save the King».

Dins de la capella la calor era asfixiant. El començament de Nova Zelandia s'ha sentit indisposat.

—Durant la jornada han estat curades a les Ambulancias més de 6.000 persones y n'han estat portades 20 als hospitals.

La pèrdua causada per la paralització dels negocis s'evalua en 50 milions de francs.

—Després de l'enterrament s'hi serví als convidats un lunch, al castell de Windsor.

Després del lunch s'ha emprès el viatge de tornada a Londres.

Desde l'estació de Windsor fins a la estació han anat en un mateix cotxe el kaiser y el rei d'Espanya.

En totes les esglésies d'Anglaterra se han celebrat avui funerals pel difunt rei.

DE DON ALFONS Y M. FALLIERES

Londres. — El rei d'Espanya ha manifestat la intenció, a reserva de les notícies que rebí del proper desllurament de la reia Victoria, que podrien fer modificar els seus projectes de tornar la visita al president de la República francesa, a la seva tornada d'Anglaterra.

Si no hi ha novetats, don Alfons arribarà diumenge, a la tarda, a Rambouillet, aont serà obsequiat per M. Fallières, amb un dinar d'honor, y a la nit reprendrà'l viatge cap a Bordeus y a París.

SENTENCIA CONFIRMADA

Toulouse. — El tribunal ha desestimat l'apel·lació de les religioses de Barcelona, confirmant la sentència anterior, per lo que's condemna a «La Depeche» a 25 francs de multa.

SENTENCIA CONFIRMADA

Toulouse. — El tribunal ha desestimat l'apel·lació de les religioses de Barcelona, confirmant la sentència anterior, per lo que's condemna a «La Depeche» a 25 francs de multa.

SENTENCIA CONFIRMADA

Toulouse. — El tribunal ha desestimat l'apel·lació de les religioses de Barcelona, confirmant la sentència anterior, per lo que's condemna a «La Depeche» a 25 francs de multa.

SENTENCIA CONFIRMADA

Toulouse. — El tribunal ha desestimat l'apel·lació de les religioses de Barcelona, confirmant la sentència anterior, per lo que's condemna a «La Depeche» a 25 francs de multa.

SENTENCIA CONFIRMADA

Toulouse. — El tribunal ha desestimat l'apel·lació de les religioses de Barcelona, confirmant la sentència anterior, per lo que's condemna a «La Depeche» a 25 francs de multa.

SENTENCIA CONFIRMADA

Toulouse. — El tribunal ha desestimat l'apel·lació de les religioses de Barcelona, confirmant la sentència anterior, per lo que's condemna a «La Depeche» a 25 francs de multa.

SENTENCIA CONFIRMADA

Toulouse. — El tribunal ha desestimat l'apel·lació de les religioses de Barcelona, confirmant la sentència anterior, per lo que's condemna a «La Depeche» a 25 francs de multa.

SENTENCIA CONFIRMADA

NOVES DE BUENOS AIRES

Buenos Aires. — El diumenge desfilà la colònia espanyola per davant de l'al·lotjament de l'infanta.

—Ha arribat el trasatlàntic «Patrio» de Salsburg.

—Els regidors espanyols y els representants de les cambres de comerç han estat rebuts en el Municipi de Buenos Aires.

—La joventut intel·lectual ha dedicat un banquet al senyor Valle Inclán.

—Han arribat els embaixadors extraordinaris de Fransa, Italia, Alemanya y Uruguai, ventolshi una gran rebuda.

—S'han celebrat uns funerals per l'ànima del rei Eduard; hi ha assistit el senyor Pérez Cabrero y altres representants estrangers.

—Els navilis estrangers que hi han a Buenos Aires ocupen vint milles de superfície y pertanyen a onze nacions, reunit un total de 60.000 tonelles y 5.000 mariners.

—L'infanta Isabel ha visitat el Museu den Mitre.

—L'esperaven el ministre d'Instrucció pública y el director del Museu.

Després visità altres museus, rebent pels carrers continuïtes ovacions.

També ha fet l'infanta una excursió a la estació de Pereira, situada a 40 kilòmetres de la capital.

Examinà curiosos exemplars de bestiar indígena, presenciant típiques danses y alguns festeigs que s'organitzaven en son honor.

Aquesta tarda l'han complimentat les Juntes directores de la Cambra de Comercis y de l'Associació de Socors.

L'infanta senta cada dia a la seva taula a dues dames argentines.

DE NICAGUA

Nova York. — Començan de Blufed, que's canons americans «Dubique» y «Paduca» han desembarcat marins per protegir els interessos dels subdits nord-americans y impedir tot combat dins de aquella ciutat.

ATENAS.

